

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 94/2009**z dnia 30 stycznia 2009 r.****przyjmujące tymczasowe nadzwyczajne środki wspierania rynku wieprzowiny i wołowiny w Irlandii w formie programu usuwania z rynku**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 191 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sytuacja na rynku wieprzowiny w Irlandii jest szczególnie trudna, biorąc pod uwagę najnowsze wyniki badań wskazujące na podwyższony poziom dioksyn i polichlorowanych bifenyli (PCB) w wieprzowinie pochodzącej z Irlandii. Właściwe władze przyjęły różnorodne środki dla poprawy sytuacji.
- (2) Do gospodarstw prowadzących hodowlę świń i bydła w Irlandii dostarczono zanieczyszczoną paszę zwierzęcą. Problemem tym zostały dotknięte gospodarstwa hodowlane świń produkujące łącznie 7 % całkowitej produkcji wieprzowiny w Irlandii. Zanieczyszczona pasza stanowi bardzo dużą część racji żywieniowej świń, czego rezultatem jest podwyższony poziom dioksyn w mięsie pochodzącym ze świń z tych gospodarstw. Biorąc pod uwagę trudności związane z ustaleniem gospodarstw, z których pochodzi zanieczyszczona wieprzowina, oraz podwyższony poziom dioksyn w niej wykryty, w ramach środków zapobiegawczych władze Irlandii podjęły decyzję o wycofaniu z rynku całej wieprzowiny i wszystkich produktów z wieprzowiny.
- (3) Biorąc pod uwagę wyjątkowe okoliczności i rzeczywiste problemy, jakich doświadcza rynek wieprzowiny w Irlandii, Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1278/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie przyjęcia nadzwyczajnych środków wsparcia rynku wieprzowiny w formie dopłat do prywatnego przechowywania w Irlandii ⁽²⁾.
- (4) Zanieczyszczenie dioksynami oraz zastosowanie środka zapobiegawczego, jakim jest wycofanie z rynku całej wieprzowiny oraz wszystkich produktów z wieprzowiny, stanowi bardzo poważne zakłócenie na rynku wieprzowiny w Irlandii. Sytuacja ta jest bezpośrednio związana z utratą zaufania konsumentów na skutek potencjalnego zagrożenia dla zdrowia ludzi. Ponadto w gospodarstwach, w których próbki pobrane

od bydła wskazały podwyższony poziom dioksyn, nadal pozostały zwierzęta. Władze Irlandii wystąpiły zatem do Komisji o wprowadzenie dalszych nadzwyczajnych środków wspierania rynku wieprzowiny i wołowiny w Irlandii.

- (5) Rada Europejska obradująca w dniach 11 i 12 grudnia 2008 r. zwróciła się z prośbą do Komisji o wsparcie rolników i rzeźni w Irlandii poprzez współfinansowanie środków potrzebnych do usunięcia z rynku przedmiotowych zwierząt i produktów.
- (6) Część II rozdział II sekcja I rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje nadzwyczajne środki wspierania. W szczególności art. 44 rozporządzenia stanowi, że Komisja może przyjąć nadzwyczajne środki wspierania rynku w przypadku wystąpienia chorób zwierząt, a art. 45 stanowi, że w odniesieniu do sektora mięsa drobiowego i sektora jaj Komisja może przyjąć nadzwyczajne środki wspierania rynku, aby uwzględnić poważne zakłócenia na rynku bezpośrednio związane z utratą zaufania konsumentów, wynikającą z zagrożeń dla zdrowia publicznego bądź dla zdrowia zwierząt. Aby rozwiązać praktyczne problemy wynikające z bieżącej sytuacji na rynku wieprzowiny i wołowiny w Irlandii, stosowne jest przyjęcie tymczasowych nadzwyczajnych środków wspierania rynku, podobnych do środków ustanowionych w sekcji I.
- (7) Nadzwyczajny środek wspierania rynku powinien przyjąć postać programu usuwania z rynku niektórych świń i niektórych bydła, pochodzących z gospodarstw, które stosowały zanieczyszczoną paszę. Ponadto stosowne jest ustanowienie programu usuwania z rynku produktów z wieprzowiny, które są zablokowane w rzeźniach lub też na ich odpowiedzialność i pod ich kontrolą w Irlandii, i w odniesieniu do których nie jest pewne, w jakim zakresie pochodzą one od świń z gospodarstw, które stosowały zanieczyszczoną paszę. Środek ma uniemożliwić wprowadzenie do łańcucha pokarmowego i żywnościowego produktów pochodzących od zwierząt, które mogą mieć podwyższony poziom skażenia.
- (8) Nadzwyczajny środek wspierania rynku powinien być częściowo finansowany przez Wspólnotę. Wkład wspólnoty w rekompensaty powinien być wyrażony jako maksymalne średnie kwoty za zwierzę lub za tonę wieprzowiny w odniesieniu do określonej liczby przedmiotowych produktów, natomiast władze Irlandii powinny być zobowiązane do określenia ceny kompensacyjnej, a tym samym kwoty współfinansowania na podstawie wartości rynkowej zwierząt i produktów, w odniesieniu do których przyznaje się rekompensatę w ramach określonych limitów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 339 z 18.12.2008, s. 78.

- (9) Właściwe organy Irlandii powinny stosować wszystkie środki kontroli i nadzoru potrzebne do właściwego stosowania nadzwyczajnego środka ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu i odpowiednio informować Komisję.
- (10) Biorąc pod uwagę, że ze względu na dobrostan zwierząt, zdrowie publiczne i podaż rynkową władze Irlandii musiały rozpocząć program usuwania z rynku przedmiotowych zwierząt i produktów z dniem 13 grudnia 2008 r., należy ustanowić, że niniejsze rozporządzenie będzie stosowane od wymienionej daty.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejszym wprowadza się w Irlandii nadzwyczajny środek rynkowy w postaci programu usuwania z rynku:

- a) świń, które znajdowały się w gospodarstwach stosujących zanieczyszczoną paszę pomiędzy dniem 1 września 2008 r. a dniem 6 grudnia 2008 r.;
- b) bydła pozostającego w gospodarstwach, gdzie próbki pobrane od innych zwierząt wykazały podwyższony poziom dioksyn i polichlorowanych bifenyli (PCB);
- c) świeżej, schłodzonej lub mrożonej wieprzowiny, pochodzącej od zwierząt poddanych ubojowi w Irlandii nie później niż dnia 6 grudnia 2008 r., która była przechowywana w Irlandii:
- (i) w rzeźni; lub
- (ii) poza rzeźnią, ale na jej odpowiedzialność i pod jej kontrolą, pod warunkiem wykazania tego w sposób zadowolający przed właściwymi organami Irlandii.

Artykuł 2

Usuwanie zwierząt i mięsa z rynku

1. Zezwala się Irlandii na rekompensowanie usuniętych z rynku zwierząt i mięsa, o których mowa w art. 1, w celu poddania zwierząt ubojowi i ostatecznego ich usunięcia wraz

z ich właściwymi produktami ubocznymi oraz usunięcia mięsa zgodnie z odpowiednimi przepisami weterynaryjnymi.

Zniszczenia żywych zwierząt dokonuje się poprzez ich dostarczenie do rzeźni, skąd wszystkie tusze po ich przeliczeniu i zważeniu przewozi się do zakładu utylizacyjnego, w którym następuje ostateczne usunięcie.

Jeżeli zwierzęta nie nadają się do przewiezienia do rzeźni, można poddać je ubojowi w gospodarstwie.

Zniszczenia mięsa dokonuje się po zważeniu i przewiezieniu do zakładu utylizacyjnego, w którym następuje całkowite usunięcie.

Działania te przebiegają pod stałym nadzorem właściwych organów Irlandii, które korzystają ze znormalizowanych list kontrolnych zawierających arkusze służące do ważenia i liczenia.

2. Rekompensaty wypłacane przez właściwe organy Irlandii za usunięcie z rynku zwierząt, o których mowa w art. 1 lit. a) i b), oraz za usunięcie produktów, o których mowa w lit. c) wymienionego artykułu, nie przekraczają wartości rynkowej tych zwierząt i produktów w chwili poprzedzającej decyzję władz Irlandii o wycofaniu z rynku całej wieprzowiny oraz wszystkich produktów z wieprzowiny, stanowiącej środek zapobiegawczy.

Aby zapobiec przekroczeniu poziomu rekompensaty, kwoty wypłacane przez właściwe organy Irlandii uwzględniają wszelkie rekompensaty innego rodzaju, do których dostawcy zwierząt lub rzeźnie mogą być uprawnione.

3. Rekompensaty za produkty przeznaczone do usunięcia na mocy niniejszego rozporządzenia są wypłacane przez właściwe organy Irlandii po otrzymaniu produktów przez zakład utylizacyjny i przeprowadzeniu ich kontroli zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c). Rekompensata wypłacana przez właściwe organy Irlandii na mocy niniejszego rozporządzenia jest kwalifikowana do współfinansowania przez Wspólnotę po stwierdzeniu całkowitego zniszczenia produktów na podstawie odpowiednich dokumentów i przeprowadzonych kontroli fizycznych.

Artykuł 5 ust. 1 lit. a) akapit trzeci rozporządzenia Komisji (WE) nr 883/2006 ⁽¹⁾ stosuje się *mutatis mutandis*.

Jedynie wydatki zadeklarowane w odniesieniu najpóźniej do lipca 2009 r. kwalifikują się do współfinansowania przez Wspólnotę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 1.

Artykuł 3

Finansowanie

1. Za każde całkowicie usunięte zwierzę i mięso Wspólnota pokrywa 50 % kosztów poniesionych na mocy art. 2 ust. 1. Współfinansowanie jest równe nie więcej niż maksymalna średnia kwota:

- a) 54,77 EUR za świnie w odniesieniu do nie więcej niż 130 000 świń;
- b) 468,62 EUR za sztukę w odniesieniu do nie więcej niż 7 000 sztuk bydła;
- c) 1 133,50 EUR za tonę wieprzowiny w odniesieniu do nie więcej niż 9 050 ton wieprzowiny.

2. Właściwe organy Irlandii określają kwotę współfinansowania za zwierzę i produkty mięsne, w odniesieniu do których przyznano rekompensatę, na podstawie wartości rynkowej, o której mowa w art. 2 ust. 2, oraz biorąc pod uwagę maksymalne średnie kwoty ustalone w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Nie później niż do dnia 31 sierpnia 2009 r. Irlandia informuje Komisję o całkowitych wydatkach z tytułu rekompensat, wskazując liczbę i kategorie świń i bydła oraz ilość i rodzaj wieprzowiny, jakie zostały usunięte z rynku na mocy niniejszego rozporządzenia.

4. Jeżeli zostanie ustalone, że beneficjent kwoty wypłaconej zgodnie z art. 2 ust. 3 otrzymał również odszkodowanie z polisy ubezpieczeniowej lub wypłacone przez stronę trzecią, Irlandia odzyskuje tę kwotę i w 50 % przeznacza ją na Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji jako odliczenie odpowiedniego wydatku. Jeżeli kwota wypłacona zgodnie z art. 2 ust. 3 była wyższa niż otrzymane odszkodowanie, Irlandia odzyskuje kwotę równą temu odszkodowaniu.

Artykuł 4

Kontrole i przekazywanie informacji

1. Irlandia przyjmuje wszystkie środki konieczne do zapewnienia właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności poprzez:

- a) zapewnienie, że żadnego z produktów, za który otrzymano rekompensatę na mocy art. 2, nie wprowadzono do łańcucha pokarmowego lub żywnościowego poprzez przeprowadzanie właściwych kontroli na miejscu, stosowanie odpowiednich środków denaturujących oraz pieczęci na przesyłkach;
- b) przeprowadzenie co najmniej raz w miesiącu kontroli administracyjnych i kontroli księgowości w każdym zakładzie utylizacyjnym uczestniczącym w programie, aby zagwarantować, że wszystkie tusze oraz całe mięso dostarczone od

początku obowiązywania programu bądź od czasu przeprowadzenia ostatniej takiej kontroli zostało usunięte;

- c) w odniesieniu do świeżej, schłodzonej lub mrożonej wieprzowiny przechowywanej w miejscach innych niż rzeźnie, o których mowa w art. 1 lit. c) ppkt (ii), przeprowadzenie kontroli inwentarza na miejscu w celu ustalenia ilości wieprzowiny pochodzącej od zwierząt poddanych ubojowi nie później niż dnia 6 grudnia 2008 r., gwarantując, że wieprzowina ta jest zabezpieczona, łatwa do zidentyfikowania i przechowywana oddzielnie od pozostałych zapasów, a działania związane z jej usuwaniem podlegają niezbędnym kontrolom identyfikacji i wagi;
- d) zapewnienie kontroli na miejscu oraz sporządzanie szczegółowych sprawozdań z tych kontroli, zawierających w szczególności:
 - (i) zakres wiekowy, klasyfikację oraz całkowitą ilość zwierząt przewiezionych z gospodarstwa, datę i godzinę ich przewozu i dotarcia do rzeźni;
 - (ii) ilości tusz przewiezionych w formie zapieczętowanej z rzeźni i przywiezionych do zakładu utylizacyjnego, numer zezwolenia na przemieszczanie zwierząt i numer pieczęci;
 - (iii) w przypadku dokonywania uboju w gospodarstwie, o czym mowa w art. 2 ust. 1 akapit trzeci, liczbę zwierząt poddanych ubojowi w gospodarstwie, liczbę tusz przewiezionych w formie zapieczętowanej z gospodarstwa oraz ilość przywiezioną do zakładu utylizacyjnego, numer pozwolenia na przemieszczanie zwierząt oraz numer pieczęci;
 - (iv) dla każdego produktu z wieprzowiny – datę uboju zwierzęcia, z którego produkt otrzymano, oraz protokół ważenia wymienionego produktu; a w odniesieniu do świeżej, schłodzonej lub mrożonej wieprzowiny przechowywanej w miejscach innych niż rzeźnie – miejsce oraz kroki podjęte w celu zapewnienia zabezpieczenia przedmiotowego produktu w trakcie przechowywania i usuwania;
 - (v) ilości i klasyfikację produktów z wieprzowiny przewiezionych w formie zapieczętowanej z punktu skupu i przywiezionych do zakładu utylizacyjnego, numer zezwolenia na przemieszczanie zwierząt i numer pieczęci;
 - (vi) aspekty, rejestry i dokumenty sprawdzone w wyniku kontroli niezbędnych na mocy lit. b) powyżej i co najmniej dziennie zestawienie ilości tusz i wieprzowiny przywożonych do zakładu utylizacyjnego, odpowiednie daty usunięcia i usunięte ilości.

2. Irlandia przesyła Komisji:
- a) możliwie najszybciej po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia opis wprowadzonych przez nie ustaleń dotyczących sprawozdawczości w odniesieniu od wszystkich związanych z tym działań;
- b) nie później niż dnia 1 marca 2009 r. szczegółowe sprawozdanie na temat kontroli podjętych na mocy ust. 1.

Artykuł 5

Środek interwencyjny

Środki określone w niniejszym rozporządzeniu uznaje się za

interwencję mającą na celu stabilizację rynków rolnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 ⁽¹⁾.

Artykuł 6

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 13 grudnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.